

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

333. Quænam regulæ de infirmis Resignantibus origo, & causa, seu ratio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

Questio 333. Quenam hujus regule origo & causa, seu ratio?

Respondeo primò: Hanc regulam originem suam habuisse, seu editam primò fuisse à Bonifacio 8. testatur Paris. l. 12. in prefat. n. 2. Azor. p. 2. l. 7. c. 28. ad initium: quam deinceps alii pontifices innovarunt & auctiorem fecerunt, addendo hinc inde aliqua, prout accurate videre est apud Paris. loc. cit. à n. 3.

2. Respondeo secundò: Emanasse hanc regulam ob duas præcipue causas, nimurum primò, ad obviandum fraudibus; ne scilicet per istiusmodi ab infirmis factas resignationes procuratas fraudentur Ordinarii à collatione ipsius cōperte, expectantes seu habentes exspectativam, mandatarii nominati excludantur à suis juribus per exspectativam vel nominationem quæstis; dum scilicet his omnibus per tales resignationes præcluditur via ad beneficia, quæ alias per obitum vacatura essent ascetur. Paris. l. 12. q. 1. n. 1. Azor. loc. cit. q. 1. Gloss. Antiq. apud Chok. ad hanc. reg. num. 1. Pirh. ad tit. de renunc. n. 30. Et hanc primam rationem extractam esse, & spiritum recipere ex c. 2. de renunc. in c. citatis pluribus contra Mandos, ostendit Paris. loc. cit. à n. 3. Secundò: ad obviandum successionis quasi hereditariæ in beneficiis, ne scilicet de beneficiis disponatur per viam successio- nis, seu modum ultimæ voluntatis, sicut de hereditate, seu de bonis patrimonialibus. Auctores itidem l. cit. His binis rationibus tertiam addit Paris. n. 25. consideratam à Rota in Majoricens. Parochialis. 27. Martii. 1549. ne scilicet infirmis cogitatione mortis turbatis non valens rectè considerare de persona idonea Ecclesiæ, amicorum & consanguineorum blandimentis & suggestione permotus de hoc statuat, ac sic præjudicet Ecclesiæ & beneficio resignato, quemadmodum ex hoc capite prætextu erroris & insufficientia sua Julius 2. in articulo mortis, etiam instantissime rogatus recusavit creare aliquem cardinalem de domo sua, ut ex Guicciardino. l. 11. Historiar. Paris. loc. cit. n. 26. Quartam denique n. 29. subiungit ex Cravett. conf. 88. n. 12. quia ex tali resignatione imminet votum captanda mortis.

Questio 334. An regula hac favorabilis, an odiosa?

Respondeo: Regulam hanc à jure communi exorbitantem, utpote quo alias morti vicinis permittrit facultas celebrandi actus legitimos, puta testandi, donandi, contrahendi &c. & hinc odiosam consent Mandos. ad hanc reg. q. 1. n. 4. De cius. conf. 224. Sarn. ad hanc. reg. q. 9. & 13. Gamb. de off. & por. leg. l. 6. tit. de pens. q. 24. nu. 634. & alii plures apud Paris. l. 12. q. 2. à num. 1. pro quibus insuper facit, quod regula Cancell. finit stricti juris, ut Sarn. in proam ad has regulas n. 4. C. Paris. conf. 19. n. 3. vel. 4. apud Paris. n. 8. Et quia annullat omnes actus, quæ dici potest poena, ut Abb. in c. 2. de confit. n. 5. & alii apud Paris. n. 7. Et quia facultas conferendi competens Ordinario, quæ favorabilis censetur, impeditur; & quia taxat certum tempus. &c. Contrarium tamen tanquam verius, nimurum esse hanc regulam juri communis conformem, utpote damnanti & veranti. c. 1. de prob. c. ad extirpandas. c. duorum. de filiis presbyt. Similem in beneficiis quasi hereditario jure successionem, tradunt Paris. cit. q. 2. n. 9. citato Rebuff. ad hanc reg.

gl. 4. n. 9. &c. ed quod emanavit ad tollendas fraudes; dispositionis autem occurrentis fraudibus dicatur favorabilis. Paris. num. 10. & 11. ex Felin. in c. de quarta. de prescriptio. Caputq. decif. 15. nu. 7. p. 2. Quemadmodum ideo constitutio de publicis suis resignationibus dicitur favorabilis. Paris. n. 19. ex Caputq. Item qua ad publicam homium utilitatem emanarunt, dicuntur favorabilia, ut De cius in c. Ecclesia S. Marie. de constitut. Paris. n. 16. Item emanata ad vitanda peccata, & consilendum animæ, dicuntur favorabilia, & sunt extrendenda, ut gl. in c. sciant. de Elect. in c. v. alios. Paris. nu. 17. Nec obstat, quod respectu ordinariorum collatorum sit odiosa; nam præterquam, quod absurdum non sit, eadem dispositionem esse favorabilem & odiosam diversis respectibus, Chok. ad hanc reg. n. 41. Paris. cit. q. 2. nu. 24. citans Bald. Decim. Curtium Jun. ad considerandum, num dispositio dicenda sit simpliciter odiosa, an favorabilis, id attendendum, quod principaliter in ea agitur. Paris. n. 23. ex Calderin. de verbis. signif. conf. n. 14. Si sensatus consilium Vellejanum favorable attinatur, quia principaliter introductum in favorem femininarum; licet odium & damnum inferat his, qui eas pro intercessoribus accipiunt. Paris. n. 26. ex Calderin. loc. cit. sic statutum, quod masculi excludant feminas; quia principaliter emanavit in favorem masculorum, & pro conservandis bonis in familia; licet contineat odium femininarum, dicitur favorable, attentâ nimurum, ut debet, ratione principali. Paris. n. 22. jam vero regula hac emanavit principaliter ad tollendas fraudes. Sed nec obstat, quod regula Cancell. finit stricti juris, id enim procedit, quatenus sunt contra ius, ut Sarn. in proam. q. 2. Paris. n. 28. regula autem hac non est contra ius, ut dictum; quod enim alii actus legitimi sunt liciti infirmis, id in jure exprimitur expressis casibus, contrarium autem disponit debe neciorum resignationibus. Paris. n. 22.

Questio 335. In quibus beneficiis hac regula locum habeat?

1. Respondeo primò in genere: comprehendisub hac regula omnia beneficia, ut colligitur ex illis verbis: Si quis aliquid beneficium. Paris. l. 12. q. 3. n. 1. Chok. ad hanc reg. n. 19. Tond. in gg. benef. p. 3. c. 169. n. 22. Castrop. de benef. d. 6. p. 2. §. 3. n. 8.

2. Respondeo secundò in particulari: Comprehenduntur itaque primò tam simplicia quam curata & dignitates. Paris. cit. q. 3. n. 2. citans Rebuff. ad hanc reg. gl. 5.

3. Secundò: tam sacraria quam regularia, Paris. ibidem n. 5. Rebuff. ubi ante, Chok. n. 19. citans Germon. de indul. Cardinal. §. regularia. n. 33. Tond. n. 24.

4. Tertiò: Hospitale, altare, Capella, oratorium. Paris. n. 5. & 6. cum, si hæc dentur in titulum, sint beneficia. Paris. cit. n. 6. citatis pluribus; & verbum, quo utitur regula, est generale complectens omne genus beneficiorum, Paris. num. 4. ex Cravett. conf. 294. n. 1.

5. Quartò: Praeceptoria. Tond. loc. cit. n. 23. sub hac tamen limitatione; si sunt perpetui, data in titulum perpetui beneficii, alias secus. Mandos. ad hanc reg. q. 20. ubi, licet id affirmatur sub eadem jam dicta limitatione, postea tamen teste Chok. n. 19. indistinctè vult, ejusmodi resignationes Praeceptoriarum, que sunt in Curia, cadere sub dispositione hujus regula, ut & id sine dicta limita- tione,